षाणि' परद्रव्यापहरणादीनि, 'हस्ताभ्यां', वयञ्चकम 'अक्षाणां' चक्षुरादीन्द्रियाणां, 'वग्नुं' वर्ज्जनीयं, गन्तव्यं रूपादिविषयमित्यर्थः। तं विषयम् 'उपजिघ्नमानः' उपहतं कुर्व्वन्, यत्पापं कृतवानस्मि 'तानि' पापात्मकानि, 'ऋणानि' 'दूरे पश्या च राष्ट्रभृच्च' इत्येतन्नामधारिणौ, 'अप्सरसौ', 'अनुदत्तां' आनुकूल्येन प्रत्यर्पयतं, पापरूपमृणं यथास्माकं न भवति तथा कुरुतामित्यर्थः॥

(७) अथ सप्तमं मन्त्रमाह। "अदीव्यन्नृणं यदहं चकार। यद्वाऽदास्यन्त्संजगारा जनेभ्यः। अग्निर्मा तस्मादेनसः" इति। 'अदीव्यन्' समीचीनं व्यवहारमकुर्व्वन्, 'अहं', यादृशं 'चकार' कपटेन परकीयं यद्वस्तु गृहीतवानस्मि, 'यद्वा', 'यत्' च अन्यद्वस्तु, 'अदास्यन्' अप्रत्ययिष्यन्, 'जनेभ्यः', सकाशादादाय सम्यग् भक्षितवानस्मि। अग्निरित्यादि पूर्व्ववत्॥

(८) अथाष्टममाह। "यन्मयि माता गर्भे सति॥ ३॥ एनश्चकार यत्पिता। अग्निर्मा तस्मादेनसः" इति। 'मयि', 'गर्भरूपेणोदरं प्रविष्टे 'सति', 'माता', 'यत्' एनः, 'चकार' परपुरुषसेवादिकं कृतवती। 'पिता', 'यदेनः' प्रतिषिद्धदिने मैथुनादि, 'चकार'। अग्निरित्यादि पूर्व्ववत्॥

(९) अथ नवमं मन्त्रमाह। "यदा पिपेष मातरं पितरम्। पुत्रः प्रमुदितो धयन्। अहिꣳसितौ पितरौ मया तत्। तदग्ने अनृणो भवामि" इति। 'यदा', बालः 'पुत्रः' शिशुरहं, 'प्रमुदितः' प्रकर्षेण हृष्टः, 'धयन्' स्तनं पिबन्, 'मातरं', 'पिपेष'